

inden for de prøveforberedende enkeltfagskurser efter behov. Dette vil indebære en merudgift. Derudover findes der en række ubenyttede uddannelsespladser, som *uden merudgift* kunne benyttes af arbejdsløse, hvis de ellers fik lov til det.

Til punkt 2

De netop offentliggjorte rapporter om »Evaluering af arbejdstilbudsordningen«, bestilt af arbejdsministeriet og udarbejdet af forskere ved Handelshøjskolen i Århus og Teknologisk Institut, peger på, at de arbejdsløse bør have tilbud om uddannelse på et tidligere tidspunkt end efter 3 eller 4 år uden job som foreslået i regeringens og de radikales aktuelle dagpengereform/-indgreb – gerne allerede før første arbejdstilbud. Formålet er at forebygge, at ledigheden tærer på folks rutine og selvspekt.

Forslagsstillerne har taget konsekvensen heraf og overlader trykt til de arbejdsløse selv at bestemme, hvornår de ønsker at gå i gang med et uddannelsesforløb.

Rådgivning og vejledning fra arbejdsformidlingens side skal ske i et samarbejde med den lokale fagbevægelse og organiseres på en måde, så de arbejdsløse – ud over at orientere sig om eksisterende uddannelsesmuligheder – selv deltager aktivt i udformningen af nye uddannelsesaktiviteter, de ønsker iværksat i lokalområderne.

Det kan f.eks. være i form af uddannelsesintroducerende kurser (à la daghøjskoler, erhvervsintroducerende kurser el.lign.), hvor de arbejdsløse i fællesskab diskuterer deres behov og eventuelt udvikler ideer til nye uddannelsesforløb, de ønsker at deltage i.

Til punkt 3

Med dette punkt ønsker forslagsstillerne at hindre en diskriminering af arbejdsløse under uddannelse i forhold til dem, der er i arbejdstilbud. Hensigten er at gøre det lige så attraktivt for den enkelte at uddanne sig som at blive sat til mere eller mindre meningsfyldt og nødvendigt arbejde via arbejdsformidlingen. Det er forslagsstillerne opfattelse, at øget uddannelse for de arbejdsløse efter deres eget valg og ønske er langt mere perspektivrigt for deres fremtid end et arbejdstilbud.

Til punkt 4

Forslagsstillerne ønsker hermed, at praksis omkring rådighedsbegrebet bliver bragt i overensstemmelse med almindelig sund fornuft.

Arbejdsløsheden er ikke skabt af de arbejdsløse, men det er dem, der i dag må betale for den. Ud over indkomstbortfaldet får de også begrænset deres muligheder for f.eks. at deltage i uddannelse. Rådighedsbegrebet kommer således til at fungere som en straffeforanstaltning.

Så længe arbejdsløsheden truer eksistensmulighederne for så mange mennesker, må almindelig sund fornuft, solidaritet med de arbejdsløse og lidt fantasi tages i brug, så ledighedsperioden også kan blive et liv med mening i.

For at etablere sammenhæng i uddannelsesforløbet er det helt nødvendigt, at alle deltagere kan være sikre i en periode, hvor rådighedsbegrebet ikke griber forstyrrende ind i undervisningsprocessen. Derfor er den arbejdsløse sikret ret til op til 2 års sammenhængende uddannelse. Herefter kan et uddannelsesforløb godt fortsætte, men rådighedsbegrebet i modificeret form indføres: den ledige under uddannelse stilles inden for sit fagområde bagest i arbejdsløshedskøen med hensyn til at få anvist arbejde.